

ธนาคารแห่งประเทศไทย

คู่มือ การจัดระดับโดยรวม

ฝ่ายวางแผนและพัฒนาผู้ตรวจสอบ
สายกำกับสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย
มิถุนายน 2561

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	1
ส่วนที่ 1 การจัดระดับโดยรวม (Composite rating)	4
ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ใช้ในการประเมินการจัดระดับโดยรวม	5
2.1 เงินกองทุน.....	5
2.2 ความสามารถในการหารายได้.....	6
2.3 ธรรมาภิบาล และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย	7
2.4 การบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ (Overall Net Risk)	8
2.4.1 ความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk)	8
2.4.2 ความเสี่ยงที่มีอยู่ (Inherent Risk).....	8
2.4.3 คุณภาพการจัดการความเสี่ยง (Quality of Risk Management : QRM)	9

บทสรุปผู้บริหาร

การจัดระดับความเสี่ยงของสถาบันการเงินต้องปฏิบัติทั้งก่อนและหลังการตรวจสอบ การจัดระดับความเสี่ยงก่อนการออกตรวจสอบ (Pre-examination) มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุประเด็นที่มีความเสี่ยงตามข้อมูลที่มีอยู่ และเพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรและเวลาในการออกตรวจสอบสอดคล้องกัน และเมื่อการตรวจสอบเสร็จสิ้น (Post-examination) จะสรุปผลการจัดระดับโดยรวม (Composite rating) เพื่อระบุระดับความเสี่ยงของสถาบันการเงินที่บ่งชี้ถึงระดับความสำคัญที่ผู้กำกับดูแลต้องให้ความเอาใจใส่ ติดตาม หรือต้องดำเนินมาตรการแก้ไข

การประเมินความเสี่ยงจะเน้นความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ (Significant Activities : SA) ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานหรือกลยุทธ์และการบริหารงานของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง โดยเน้นสายงานธุรกิจหลัก เช่น ด้านสินเชื่อ ธุรกรรมอนุพันธ์ กระบวนการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงบริษัทในเครือ เป็นต้น โดยยังคงหลักการพื้นฐานของการตรวจสอบตามแนวความเสี่ยง (Risk-Based Supervision) อันเป็นแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสากล ในการประเมินปัจจัยความเสี่ยงและการบริหารจัดการความเสี่ยงของแต่ละ SA นั้น จะมีลักษณะครบวงจร (End to End Process) ซึ่งช่วยให้สามารถระบุประเด็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยจะประเมินความเสี่ยงที่มีอยู่ (Inherent Risk : IR) ของ SA ซึ่งจะมีความเสี่ยงอยู่ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ ด้านเครดิต ด้านตลาด ด้านสภาพคล่อง และด้านปฏิบัติการ ในการประเมินจะให้ความสำคัญกับความเสี่ยงหลักของ SA นั้น ๆ และจะประเมินคุณภาพการบริหารจัดการ (Quality of Risk Management : QRM) ที่ใช้ในการปรับลดความเสี่ยงของแต่ละ SA ซึ่งจะได้ความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) ที่เหลืออยู่ของแต่ละ SA ตามตัวอย่างตารางการประเมินความเสี่ยงสุทธิ (Net risk) ด้านล่าง รวมทั้งประเมินแนวโน้มของความเสี่ยงสุทธิของแต่ละ SA ด้วย

ตัวอย่าง การประเมินความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ

Significant Activities	Inherent Risk					Quality of Risk Management							Net Risk	แนวโน้ม
	กลยุทธ์	เครดิต	ตลาด	สภาพคล่อง	ปฏิบัติการ	ระบบปฏิบัติ	ระบบบริหารความเสี่ยง	ระบบควบคุมการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	ระบบตรวจสอบภายใน	ผู้บริหารระดับสูง	คณะกรรมการ	ระบบการรายงาน (MS)		
1. Corporate														
2. SME														
3. Hire Purchase														
4. Housing Loan														
5. ALM														
6. Derivatives														
6. ระบบงาน IT														

ผลการประเมิน Inherent Risk (IR) : ต่ำ, ปานกลาง, สูง

Quality of Risk Management (QRM) : ดี, พอใช้, อ่อน

Net Risk : ต่ำ, ค่อนข้างต่ำ, ปานกลาง, ค่อนข้างสูง, สูง

หลังจากนั้น จะนำ Net Risk ของแต่ละ SA มาพิจารณาประเมินภาพรวมการบริหารความเสี่ยงของทุก SA (Overall Net Risk) และนำผลการประเมินอีก 3 ด้าน ได้แก่ 1. เงินกองทุนที่ได้คำนึงถึงผลกระทบจากความเสียหายต่าง ๆ แล้ว 2. ความสามารถในการหารายได้ และ 3. ธรรมาภิบาล และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ ธปท. และทางการ มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อได้ผลการจัดระดับโดยรวม (Composite rating) ของสถาบันการเงินนั้น ๆ

ผลการประเมิน	ระดับ	แนวโน้ม
เงินกองทุน (Capital)		
ความสามารถในการหารายได้ (Earning)		
ธรรมาภิบาล (Good Governance) และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ ธปท.		
การบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ (Overall Net Risk)		
Composite Rating		

ในการจัดระดับความเสี่ยง มีข้อสังเกตดังนี้

1. ปัจจัยต่าง ๆ ที่ระบุไว้ให้ถือเป็นแนวทางขั้นต่ำในการจัดระดับ หากมีปัจจัยอื่นใดที่นอกเหนือจากที่ระบุไว้ แต่กระทบต่อระดับความเสี่ยงและคุณภาพการจัดการความเสี่ยง ก็ต้องนำมาพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ในแต่ละปัจจัยไม่สามารถกำหนดเป็นค่าคงที่ได้ว่าเท่าใดจึงมีความเสี่ยงสูง ปานกลาง หรือต่ำ การให้ระดับหรือน้ำหนักของแต่ละปัจจัยมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผลกระทบต่อเงินกองทุนและความสามารถในการหารายได้ของสถาบันการเงิน เนื่องจากบางปัจจัยอาจเกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินแห่งหนึ่งแต่ไม่เกี่ยวข้องกับอีกแห่งก็ได้ หรือแม้ว่าในสถาบันการเงินเดียวกัน ปัจจัยบางอย่างอาจเกี่ยวข้องในบางขณะใด ขณะหนึ่งก็ได้ ดังนั้น การให้ค่าคงที่และน้ำหนักคงที่สำหรับแต่ละปัจจัยความเสี่ยงจึงทำได้ยาก

2. ความเสี่ยงที่มีอยู่ (Inherent Risk : IR) ในการประเมินให้คำนึงถึงความเสี่ยงที่สำคัญ ซึ่งเป็นความเสี่ยงหลักของ SA นั้น ๆ ผู้ตรวจสอบไม่ควรด่วนสรุปว่า IR “สูง” คือ ไม่ดี และ “ต่ำ” คือ ดี IR ของแต่ละ SA เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงระดับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมนั้น ๆ การที่แต่ละ SA จะมีระดับความเสี่ยงที่เหลืออยู่เล็กน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพการจัดการความเสี่ยง (Quality of Risk Management : QRM) ของสถาบันการเงินนั้น ๆ ว่ามีระบบการกำกับดูแล ควบคุม และการบริหารความเสี่ยงที่สามารถปรับลดความเสี่ยงของ SA นั้น ๆ ได้ดีเพียงใด

3. ความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk) เป็นความเสี่ยงที่เหลืออยู่ของแต่ละ SA หลังจากการปรับลด IR ด้วย QRM แล้ว สำหรับผลการประเมินในภาพรวมของการบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ จะให้น้ำหนักความเสี่ยงสุทธิของ SA ไตมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความมีนัยสำคัญของ SA นั้นต่อเงินกองทุน และความสามารถในการหารายได้ ซึ่งในแต่ละสถาบันการเงิน หรือแม้แต่นักสถาบันการเงินเดียวกัน แต่ในช่วงเวลาที่ต่างกัน ความเสี่ยงสุทธิของ SA เดียวกัน อาจมีความสำคัญไม่เท่ากันก็ได้

4. แนวโน้มของ Net Risk ของแต่ละ SA จะพิจารณาในระยะเวลา 12 เดือนข้างหน้า แต่ถ้ามีปัจจัยใดหรือกรณีใดที่มีความชัดเจนว่า จะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินในเวลาที่เกินกว่า 12 เดือน ก็จะต้องนำปัจจัยนั้นมาพิจารณาด้วย แนวโน้มความเสี่ยงจะมีผลต่อการกำกับดูแลของทางการ รวมถึงการ

ขยายขอบเขตการตรวจสอบ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มดังกล่าวไม่ได้หมายความว่าในอีก 12 เดือนข้างหน้าระดับความเสี่ยงสุทธิจะต้องเปลี่ยนไปอยู่ในระดับที่ดีขึ้นหรือแย่ลงเสมอไป เช่น มี Net Risk “สูง” และแนวโน้ม “ลดลง” ก็อาจจะไม่ได้ลดจนกระทั่งเปลี่ยน Net Risk ไปอยู่ในระดับ “ค่อนข้างสูง” หรือ “ปานกลาง” ได้

5. ในการประเมินการจัดระดับโดยรวมจะต้องพิจารณาปัจจัยด้านความเพียงพอของเงินกองทุน ความสามารถในการหารายได้ ธรรมชาติและการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ ธปท. และทางการอื่น รวมทั้งการบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ ประกอบกัน หากปัจจัยใด ปัจจัยหนึ่งยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ขณะที่ปัจจัยอื่นอยู่ในระดับดี หรือ พอใช้ การจัดระดับโดยรวมจะให้ความสำคัญกับการพิจารณาปัจจัยที่ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ

ส่วนที่ 1 การจัดระดับโดยรวม (Composite rating)

การจัดระดับโดยรวม (Composite rating) เป็นการประเมินภาพรวมของสถาบันการเงิน โดยพิจารณาจากความเพียงพอของเงินกองทุน ความสามารถในการหารายได้ ธรรมชาติและการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ ธปท. และการบริหารความเสี่ยงของ SA การจัดระดับโดยรวมมีทั้งหมด 7 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 หมายถึง ดีมาก ระดับ 2 หมายถึง ดี ระดับ 2- หมายถึง ค่อนข้างดี ระดับ 3 หมายถึง พอใช้ ระดับ 3- หมายถึง ค่อนข้างอ่อน ระดับ 4 หมายถึง อ่อน และระดับ 5 หมายถึง อ่อนมาก สรุปได้ดังนี้

ระดับ (Rating)		ความหมาย
1	ดีมาก	เงินกองทุน มั่นคงมาก มีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสามารถระบุและควบคุมความเสี่ยงหลักทั้งหมดที่เกิดจากการทำธุรกิจได้ดีมาก ระบบการควบคุมภายในมีความเหมาะสมกับขนาดและธุรกรรมขององค์กร ไม่มีประเด็นสำคัญที่ทางการต้องให้ความเอาใจใส่
2	ดี	เงินกองทุน มั่นคง มีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบาย และกฎเกณฑ์ของทางการบ้าง แต่ไม่มีนัยสำคัญ ผู้บริหารสามารถระบุและควบคุมความเสี่ยงหลักทั้งหมดที่เกิดจากการทำธุรกิจได้เป็นอย่างดี ระบบการควบคุมภายในมีจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องบ้าง แต่ไม่มีสาระสำคัญ ไม่มีประเด็นสำคัญที่ทางการต้องให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษ
2 -	ค่อนข้างดี	เงินกองทุน ค่อนข้างมั่นคง มีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบาย และกฎเกณฑ์ของทางการบ้าง ผู้บริหารสามารถระบุและควบคุมความเสี่ยงหลักทั้งหมดที่เกิดจากการทำธุรกิจได้ค่อนข้างดี ระบบการควบคุมภายในมีจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องบ้าง แต่ไม่มีสาระสำคัญ ไม่มีประเด็นสำคัญที่ทางการต้องให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษ
3	พอใช้	เงินกองทุน เพียงพอ รองรับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ มีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบาย และกฎเกณฑ์ของทางการ ผู้บริหารสามารถระบุและควบคุมความเสี่ยงหลักส่วนใหญ่ที่เกิดจากการทำธุรกิจได้ ระบบการควบคุมภายในมีข้อบกพร่อง และต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข ทางการจำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแลมากกว่าปกติ มีการสั่งการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
3 -	ค่อนข้างอ่อน	เงินกองทุน อาจไม่เพียงพอ รองรับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ มีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบาย และกฎเกณฑ์ของทางการ ผู้บริหารสามารถระบุและควบคุมความเสี่ยงหลักส่วนใหญ่ที่เกิดจากการทำธุรกิจได้พอสมควร ระบบการควบคุมภายในมีข้อบกพร่อง จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยเร็ว ทางการจำเป็นต้องเอาใจใส่ดูแลมากกว่าปกติและต่อเนื่อง มีการสั่งการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
4	อ่อน	เงินกองทุน ไม่เพียงพอ รองรับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ มีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบาย และกฎเกณฑ์ของทางการอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารไม่มีการรับรู้ หรือไม่สามารถระบุและควบคุมความเสี่ยงหลักที่สำคัญ การบริหารความเสี่ยงไม่น่าพอใจ การควบคุมภายในมีข้อบกพร่อง ทางการต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด และอาจต้องสั่งการอย่างเป็นทางการ ในการแก้ไขปัญหา มีความเป็นไปได้ว่า ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ถ้าปัญหาและจุดอ่อนต่าง ๆ ไม่ได้ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นที่น่าพอใจ
5	อ่อนมาก	เงินกองทุน ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด มีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามนโยบาย และกฎเกณฑ์ของทางการอย่างมีนัยสำคัญ ผู้บริหารไม่มีการรับรู้ หรือไม่สามารถระบุและควบคุมความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และไม่มีความสามารถในการแก้ไขข้อบกพร่อง การบริหารความเสี่ยงไม่มีประสิทธิภาพ การควบคุมภายในมีข้อบกพร่องอย่างร้ายแรง ทางการต้องเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด เร่งด่วนและต่อเนื่อง มีความเป็นไปได้สูงที่ไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไป

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ใช้ในการประเมินการจัดระดับโดยรวม (Composite Rating)

ปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน Composite Rating ได้แก่

- ① เงินกองทุน
- ② ความสามารถในการหารายได้
- ③ ธรรมาภิบาลและการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย
(บทบาท หน้าที่ของคณะกรรมการ และผู้บริหารระดับสูง และการปฏิบัติตามคำสั่งการ)
- ④ การบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ

ในการประเมิน Composite rating ให้พิจารณาว่า การบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญของ สง. มีผลประเมินอยู่ในระดับใด เงินกองทุนที่มีเพียงพอรองรับความเสี่ยงได้มากน้อยแค่ไหน และผลการดำเนินงานมีกำไรและนำมาเสริมสร้างเงินกองทุนให้แข็งแกร่งขึ้น รวมถึงการมีธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และปฏิบัติเป็นไปตามนโยบายของ สง. และกฎเกณฑ์ของ ธปท. และทางการอื่นด้วย

2.1 เงินกองทุน

การมีเงินกองทุนที่เพียงพอเป็นสิ่งจำเป็นต่อความมั่นคงของ สง. การประเมินเงินกองทุนจะพิจารณาทั้งระดับและคุณภาพของเงินกองทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันและในอนาคตภายใต้ภาวะปกติ และภาวะวิกฤต นอกจากนี้ ธปท. ยังคาดหวังให้ สง. มีกระบวนการประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่มีอยู่ (Internal Capital Adequacy Assessment Process : ICAAP) และต้องมีการจัดทำแผนดำรงเงินกองทุน (Capital Plan) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วย รวมทั้งมีกระบวนการบริหารเงินกองทุนที่สอดคล้องกับภาพรวมการบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญของ สง.

ปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน

- (1) ระดับและคุณภาพของเงินกองทุน โดยพิจารณาจาก
 - ความแข็งแกร่งของระดับเงินกองทุน ซึ่งได้คำนึงถึงผลกระทบจากความเสียหายแล้ว
 - คุณภาพของเงินกองทุนโดยพิจารณาโครงสร้างของเงินกองทุนชั้นที่ 1 (ที่เป็นส่วนของเจ้าของ : CET1 และ ตราสารทางการเงิน : Additional tier 1) และเงินกองทุนชั้นที่ 2 และสัดส่วนของเงินกองทุนแต่ละประเภทต่อสินทรัพย์เสี่ยง
- (2) ความสามารถของผู้บริหารในการคาดการณ์ความต้องการใช้เงินทุน แผนการเติบโตของธุรกิจ รวมทั้งการเติบโตในอดีต โดยพิจารณาจาก
 - ความเหมาะสมของประมาณการทางการเงินและธุรกิจระยะ 3-5 ปี โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ ความเหมาะสมของสมมติฐานประกอบ และความสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่คาดการณ์
 - การจัดทำแผนการเติบโต ได้มีการประมาณการระดับเงินกองทุนที่จำเป็นจะต้องมีเพิ่มขึ้นและแผนการเพิ่มทุน เช่น กรณีขยายสินเชื่ออาจประสบกับปัญหาเงินกองทุน

ต่อสินทรัพย์เสี่ยงในช่วงเวลาใด และมีความจำเป็นต้องเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 หรือชั้นที่ 2 จำนวนมากน้อยเพียงใด

(3) ส่วนประกอบของรายการในงบแสดงฐานะการเงิน ความเสี่ยงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการทำธุรกิจ ทั้งจากการกระจุกตัวของสินเชื่อ ปริมาณและแนวโน้มของคุณภาพสินเชื่อ ด้านตลาดและสภาพคล่องและความเสี่ยงด้านอื่น ๆ รวมถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวกับกิจกรรมที่ไม่ใช่การดำเนินธุรกิจปกติ ตลอดจนความเสี่ยงที่เกิดจากรายการนอกงบดุล

(4) การเข้าถึงตลาดทุนและแหล่งเงินทุน รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากผู้ถือหุ้น โดยพิจารณาจาก

- ความพร้อมของผู้ถือหุ้นที่จะสนับสนุนและเพิ่มทุนหากมีความจำเป็น
- ความสามารถในการหาพันธมิตรในการเพิ่มทุน
- ชื่อเสียงและการได้รับการยอมรับจากตลาดของ สง. กรณีที่อาจมีความจำเป็นต้องเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 2 ด้วยการออกตราสารหนี้ด้วยสิทธิระยะยาว

(5) ความเหมาะสมของระดับและคุณภาพของกำไรกับการจ่ายเงินปันผล โดยพิจารณาว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องกับระดับความเพียงพอของเงินกองทุนที่ สง. ต้องดำรงไว้ และสะท้อนให้เห็นถึงการเติบโตของกำไรและเงินกองทุนในอนาคตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

(6) ประมาณการเงินกองทุนหลังการทำ Stress test ที่คำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ การบริหารจัดการหนี้ด้วยคุณภาพ การตั้งสำรองเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับความเสียหายที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และประมาณการกำไร

2.2 ความสามารถในการหารายได้

รายได้มีความสำคัญต่อการอยู่รอดของ สง. ในระยะยาว การประเมินความสามารถในการหารายได้จะประเมินจากประเภท ปริมาณ คุณภาพ และความสม่ำเสมอของรายได้ นอกจากนี้ รายได้ยังเป็นแหล่งเสริมสร้างเงินกองทุนของ สง. การประเมินความสามารถในการหารายได้จะพิจารณาจากรายได้ในอดีตและแนวโน้มในอนาคตทั้งภายใต้ภาวะปกติและภาวะวิกฤต

ปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน

(1) ระดับกำไร แนวโน้มและเสถียรภาพของกำไร โดยพิจารณาจาก

- ระดับกำไรมีจำนวนสูงพอที่จะช่วยเสริมสร้างให้เงินกองทุนมีความแข็งแกร่งขึ้นและสามารถรองรับการดำเนินงานและความเสี่ยงได้เมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพและการเติบโตของสินทรัพย์ ปัจจัยอื่นที่อาจกระทบต่อคุณภาพ ปริมาณ และแนวโน้มกำไร
- เสถียรภาพของกำไร พิจารณาถึงระดับความผันผวนของกำไรโดยวิเคราะห์จากส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยรับจากสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้กับต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินที่ระดมมา และส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยในกรณีที่รวมสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ด้วย ตลอดจนวิเคราะห์ผลกระทบต่อกำไรอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย ราคาและภาวะอุตสาหกรรม

- แนวโน้มการขยายตัว/ชะลอตัวของธุรกิจของลูกค้าในพอร์ตสินเชื่อ ซึ่งอาจกระทบต่อระดับและแนวโน้มกำไรของ สง.

(2) คุณภาพและแหล่งที่มาของกำไร พิจารณาจากสัดส่วนของกำไรที่มาจากธุรกิจหลักตามปกติของ สง. เช่น รายได้ดอกเบี้ยรับสุทธิ รายได้ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ โดยไม่รวมรายได้จากรายการที่เกิดเป็นครั้งคราว เช่น กำไรจากการขายอสังหาริมทรัพย์ กำไรจากการขายเงินลงทุนทั่วไป เป็นต้น

(3) ระดับค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับการดำเนินงาน พิจารณาความเหมาะสมของค่าใช้จ่าย เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานและผู้บริหาร ซึ่งไม่ควรสูงเกินไปเมื่อเทียบกับรายได้สุทธิ เป็นต้น

(4) ความสอดคล้องระหว่างงบประมาณที่กำหนดกับแผนงานและเป้าหมายด้านรายได้และการขยายตัวของธุรกิจ การจัดสรรงบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอที่จะช่วยให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการหารายได้

(5) เงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญและบัญชีปรับมูลค่าอื่นเพียงพอที่จะรองรับความเสี่ยง โดยไม่มีความจำเป็นต้องกันเงินสำรองเพิ่มเติม

(6) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน และราคาหลักทรัพย์ที่จะทำให้อัตราส่วนระหว่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่ายลดลงหรืออาจทำให้เกิดขาดทุนจากการตีราคา (mark-to-market)

(7) ความเพียงพอของกำไรที่จะรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

2.3 ธรรมาภิบาล และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการ สง. และผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีธรรมาภิบาลในการกำกับดูแลกิจการ และควบคุมให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของ ธปท. รวมทั้งทางกรอื่นด้วย ทั้งในเรื่องการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายที่สำคัญ การปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กรที่คำนึงถึงความเสี่ยง (Risk Culture) การกำหนดกรอบการกำกับดูแลความเสี่ยงที่ดี มีกลไกการถ่วงดุลและมีการควบคุม กำกับ และตรวจสอบ (Three Lines of Defense) ที่มีประสิทธิผล มีการบริหารจัดการด้านการให้บริการแก่ลูกค้าอย่างเป็นธรรม (Market Conduct) และมาตรการป้องกันและปรามปรามการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง เพื่อให้ สง. ดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และน่าเชื่อถือ มีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความมั่นคงของ สง. ในระยะยาว ในทางกลับกัน หากคณะกรรมการ สง. และผู้บริหารระดับสูงบริหารงานที่ไม่โปร่งใสหรือขาดธรรมาภิบาล อาจทำให้ สง. นั้น ๆ เสียหายและเกิดปัญหาได้

การประเมินธรรมาภิบาล นอกเหนือจากพิจารณาคุณสมบัติ ความสามารถที่เหมาะสม (Fit and Proper) และองค์ประกอบของคณะกรรมการ สง. รวมถึงคณะกรรมการชุดย่อยแล้ว จะต้องพิจารณาถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ และประสิทธิภาพการบริหารจัดการในการกำกับดูแลกิจการ รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ซึ่งจะพิจารณาทั้งกฎเกณฑ์ภายในของ สง. ของ ธปท. และทางกรอื่นด้วย

การปฏิบัติตามคำสั่งการ ก็เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินธรรมาภิบาลและการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ ธปท. ด้วยเช่นกัน โดยพิจารณาจากความตั้งใจในการปฏิบัติตามคำสั่งการทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และเห็นผลการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

2.4 การบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ

การประเมินการบริหารความเสี่ยงของธุรกรรมที่สำคัญ (Overall Net Risk) จะพิจารณาจากผลกระทบของ SA ที่มีผลต่อ Overall Risk Profile ของ สง. ซึ่ง Net Risk ของ SA ที่มีผลกระทบสูงจะมีอิทธิพลต่อการกำหนด Overall Net Risk ของ สง. นั้น ๆ

2.4.1 ความเสี่ยงสุทธิ (Net Risk)

Net Risk ของแต่ละ SA จะเป็นผลลัพธ์ของ Key Inherent risk ที่ถูกปรับลดความเสี่ยงด้วยคุณภาพการจัดการความเสี่ยง (Quality of Risk Management: QRM) แล้ว ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ แสดงให้เห็นถึง คุณภาพการควบคุม และบริหารความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับ Key Inherent Risk ดังนั้น หากระดับความเสี่ยงของ Net Risk สูงเกินไป สง. ควรดำเนินการแก้ไข โดยอาจปรับปรุงประสิทธิภาพของ QRM หรือลด Inherent Risk ลง

ในการประเมิน Net Risk ของ SA นั้น จะประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญ คือ ความเสี่ยงที่มีอยู่ (Inherent Risk) และคุณภาพการจัดการความเสี่ยง (Quality of Risk Management)

2.4.2 ความเสี่ยงที่มีอยู่ (Inherent Risk)

ความเสี่ยงที่มีอยู่โดยทั่วไปตามลักษณะของการดำเนินธุรกิจ หรือการดำเนินกิจกรรมทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือโอกาสที่จะเกิดความเสียหายจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่อาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของ สง. ตลอดจนผู้ฝากเงิน รวมถึงหน่วยงานที่กำกับดูแลและทางการ ดังนั้น การเข้าใจลักษณะธุรกรรมของ สง. อย่างถ่องแท้ รวมทั้งสภาพแวดล้อมของธุรกรรมดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญในการระบุและประเมิน Inherent risk

Inherent Risk แบ่งออกเป็นความเสี่ยง 5 ด้าน ได้แก่ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) และความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) โดยจะพิจารณาความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญต่อการทำธุรกรรม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของ สง. ดังต่อไปนี้

ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ ความสมเหตุสมผลของสมมติฐานหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดทำแผน รวมถึงความสอดคล้องกับทิศทางการดำเนินธุรกิจและตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และการนำแผนไปปฏิบัติ

ความเสี่ยงด้านเครดิต หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาในการชำระหนี้ หรือที่เกิดจากโอกาสที่ลูกหนี้ อาจไม่สามารถชำระคืนได้ จนเป็นเหตุให้ถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือลงได้

ความเสี่ยงด้านตลาด หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ราคาตราสารทุน และราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งอาจเกิดจากรู้นาะทั้งในและนอกงบดุลที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้า และ/หรือ บัญชีเพื่อการธนาคาร

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่ สง. ไม่สามารถชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนด เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ หรือไม่สามารถจัดหาเงินทุนได้เพียงพอ หรือสามารถจัดหาเงินทุนได้แต่ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าที่จะยอมรับได้

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่าง ๆ อันเนื่องมาจากความไม่เพียงพอหรือความบกพร่องของกระบวนการทำงาน บุคลากร และระบบงานของ สง. รวมทั้งจากการทุจริต หรือจากเหตุการณ์ภายนอก

2.4.3 คุณภาพการจัดการความเสี่ยง (Quality of Risk Management : QRM)

การประเมินคุณภาพการจัดการความเสี่ยง จะแบ่งการประเมินตามระดับการควบคุมดูแลเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับการปฏิบัติงานประจำวัน (Operational Management : OM)

ซึ่งเป็น Day to Day Operation จะเกี่ยวข้องกับพนักงาน นโยบาย กระบวนการทำงาน วิธีปฏิบัติงาน และเครื่องมือต่าง ๆ ถือเป็น “แนวป้องกันความเสี่ยงชั้นแรก (First Line of Defense)” และ

2. **ระดับควบคุมดูแล (Oversight Functions : OF)** เป็นหน่วยงานหรือผู้ที่มีความเป็นอิสระ ไม่มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานประจำวัน ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของ OM และการดำเนินงานของ สง. ซึ่งประกอบด้วย 1. คณะกรรมการสถาบันการเงิน (Board) 2. ผู้บริหารระดับสูง (Senior Management) 3. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) 4. การกำกับ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ (Compliance) 5. การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) และ 6. การจัดทำข้อมูล และรายงานทางการเงิน (Financial Analysis)